

Landskap: Småland Erik Johansson
 Härad: S.Möre Upptecknat av: Algot Hølmström
 Socken: Vissefjärda Adress:
 Uppteckningsår: 1933 Berättat av G.Karlstedt
Född år 1847 i Vissefjärda

Uppteckningen rör

Sagesmannen	sid. 1.
Draga barn under en bro	" 2.
Tala med de döda	" 3.
Böneman	" 4.
Skjuta vid Lysning	" 5.
Bröllop	" 6.
Vid dop	" 7.
Illgärningsmäns begravning	" 8.
Julkärve	" 9.
Kyrkbygge	" 10.
Klubb, ihjäl de gamla	" 11.
Slagsmål	" 12.

S:a sid. 12.

Skriv endast på denna sida!

12 sid.

4694

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sagesmannen.

Förre folkskolläraren G. Karlstedt är född i Vissefjärda 1847. Hans fader var lantbrukare och han hjälpte till vid lantbruket en del år, men blev sedan skickad till semenariet i Växiö och därefter folkskollärare i Rödeby. Som sådan tjänstgjorde han i 30 år. När han därefter blev pensionerad flyttade han tillbaka till Vissefjärda. Han har gott minne, och hade nog kunnat vara en god sageman, men han hör så illa, att det är ytterst svårt att fråga ut honom.

4694

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Draga barn under en bro.

När ett barn var sjukt skulle de kunna få det bra om de tog och förde det under en bro ett par gånger. Vad det var för sjukdom, det skulle hjälpa för kommer jag inte ihåg.

4694

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Tala med de döda.

Om det var något, som folk ville veta, vem som hade varit och stulit hos dem eller något sådant, så kunde de få reda på det av de döda. Men då måste de ha fast i någon, som kunde konsten att tala med de döda. Och här i Vissefjärda säger de, att här bott en gumma, som kunde det. De gick till henne när de ville veta något, och sedan gick hon till kyrkogården på natten och frågade de döda om det, och så gav hon besked om det nästa morgon. Men hur hon bar sig åt är det ingen som vet.

4694

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Böneman.

När det var någon som friade förr, så hade han en
böneman, som framförde det. Det hörde till, att bönemannen
skulle ha en skjorta som lön.

4694

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Skjuta vid lysning.

På andra lysningsdagen har de alltid brukat skjuta för fästfolket här. Och det fortsätter de med ännu. På själva bröllopsdagen är de också framme och skjuter. Då brukar de alltid bli bjudna på lite brännvin. För två år sedan var här ett bröllop, och då hade de lagt skott överallt, så de höll på att fördärva huset.

4694

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

Bröllop.

När det var bröllop höll de på i flera dagar förr i tiden. Var det ett stort bröllop kunde de hålla på ända till åtta dagar. De hade ett rim om det som var så här: Vi håller på så länge som ljusen brinner och tunnans rinner. När sedan maten började taga slut, och folket på stället tyckte, att det kunde vara nog, så bjöd de på blodkorv. Och alla visste, att när blodkorven bjöds, så var det tecken på att de skulle ge sig av.

4694

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Vid dop.

När man hade varit och fått ett barn döpt, så skulle det få röra vid några av djuren på gården. Det var för att barnet sedan, när det blev stort, skulle få god tur med djur.

4694

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Illgärningsmäns begravning.

I Rödeby talade de om, att illgärningsmän inte fick begravas som andra människor. Det blev ju aldrig någon stor begravning, när det var en sådan, utan där var bara några stycken med. När de kom fram till kyrkan, så bar de inte liket in genom grinden utan de lyfte det över muren. Sedan gick folket in den vanliga vägen. Och så hade de en särskild plats på norra sidan av kyrkogården, där de begrov sådana. Här i Vissefjärda har jag inte hört talas om, att de har haft det på det sättet, utan här har de begravt andra människor också på norra sidan, men det gjorde de inte i Rödeby.

4694

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Julkärve.

På julen skulle det alltid sättas ut en kärve till fåglarna. För det mesta var det en havrekärve. Det var inte någon särskild kärve, som togs till det, utan det kunde vara vilken som helst.

Im:
S. Stora
Vissrefjärden
1933.

4694

Anders G. G. G. G.
Ber. G. G. G. G.
Född 1847
i Wismjö

Kyrkbygge.

Jag har hört hur det gick till när de byggde Visse-
fjärda kyrka. Det var så att de kunde inte komma över-
ens om var de skulle bygga kyrkan. Då tog de två tvilling-
tjurar och spände för en stock, och sedan fick de gå
hur de ville. Där tjurarna stannade skulle de sedan byg-
ga kyrkan. Tjurarna gick omkring på flera ställen och
så kom de till sjön här borta, och då simmade de över
den och drog stocken med sig. Men när de sedan kom
upp på andra sidan så stannade de, och det är där kyrkan
nu står.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

4694

Klubba ihjäl de gamla.

Jag är så gammal nu, så att hade det varit som förr
i tiden, så hade de väl slagit ihjäl mig. För de sade
att förr klubbade de ihjäl de gamla och orkeslösa.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4694

Slagsmål.

Förr kunde blekingar och smålänningar ej tåla varandra utan de skulle alltid slåss, när de träffades. Jag vet en gång, när de slogs till och med juldagen. Det var här borta vid kyrkstallarna, som de kom ihop sig. En del av folket från Sillhövda gick hit till kyrkan, för de hade närmre hit än till sin egen kyrka. Den gången var där mycket folk, som kom och såg på för det var precis mellan tjänsterna. Det var några pojkar från Sillhövda, som de kallade för Knivapojkarna, och de brydde sig inte om, om de slogs mellan gudstjänsterna. Att de slogs vid gästgivaregårdarna var så vanligt, och särskilt var det borta vid Kullaryd.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12